

Francesc Pérez i Moragon

¿On caurà Disney?

Com un enorme circ amb ales, l'ombra de Disneyland plana ja fa mesos per damunt de nosaltres. Amb uns efectes especials ben cinematogràfics, apareix i desapareix de l'àmbit visual, llança missatges d'esperança o de terror, va clavant xinxetes de colors damunt del mapa. Els espectadors s'aguanten la respiració, miren cap al cel embadalits o espantats, a penes parlen. Mentre, darrere les cortines, van i vénen cartes, informes i ofertes. Ací i allà, d'allà cap ací, els gestors de la cosa pública es mouen aqueferats i fan les seues ofertes, a veure a qui cau la rifa. L'espectacle és grandios. Hi ha en joc un grapat —¿què dic?: molts grapats— de milions, la garantia econòmica d'un circ permanent amb l'èxit comprovat i garantit.

Les negociacions, és clar, són secretes. Els negociadors —i els negociants— fan els desmenjats, però l'avidesa se'ls escapa en cada gest, ni que siga invisible per a la multitud que espera.

D'acord amb les darreres informacions, s'acosta el moment decisiu en què el gran màgic s'arromangarà amb displicència elegant les mànegues negres del frac i dirà la frase canònica: «res per ací, res per allà». De seguida, amb una passada ràpida, traurà el circ del barret i el col·locarà, impàvid, com una benedicció del cel, damunt un trosset o l'altre de la geografia. Els tedèums oficials seran dels que entren ben pocs en arrova.

Quan redacte aquestes ratlles, hi ha indicis fiables que la ciutat de Disney s'instal·larà uns quants quilòmetres més amunt del riu de la Sénia, al sud del Principat, i que els termes municipals de Pego, Cabanes i Santa Pola, o Elx, continuaran com ara, lliures de la parafernàlia disneiana. Si els indicis es confirmen, no faltarà qui diga que «el catalans ens han furat Disneyland». Però això, òbviament, és igual. Aquesta dialèctica dels «ens han furat no sé què» cada volta subleva menys gent.

La setmana passada, tècnics de la Disney visitaren el País Valencià i el Principat, mantenint així la incògnita. Malgrat això, certes converses —a penes filtrades

als mitjans de comunicació— entre especialistes del govern central i experts de la Generalitat de Catalunya, semblen fer bona la hipòtesi que el primer «món de Disney» instal·lat a Europa anirà a l'Ametlla de Mar, prop de Tarragona. Segons això, el govern de Madrid donaria llum verda a aquesta localització, com a contrapartida a anteriors gestions i actuacions de Joan Majó, quan encara no era ministre d'Indústria, i gràcies a les quals s'ubicarien a Madrid minifactories ultraespecialitzades en la producció de xips i elements d'electrònica del futur.

Segons aquests rumors, el Principat hauria cedit la possibilitat de dominar la indústria electrònica, a canvi d'aconseguir la Disney.

La vinguda de la Disney, a banda les expectatives econòmiques creades, ha promogut una guerra d'opinions al País Valencià, entre els qui són partidaris de la instal·lació i els qui no. Els qui mantenen una posició negativa argumenten amb les conseqüències per a l'equilibri ecològic tant de Pego com de Cabanes: que «la fàbrica de somnis» podria tenir. Inclús n'hi ha alguns que pensen que una població afegida a qualsevol de les zones valencianes elegides representaria una nova bossa d'immigració, difícil o impossible d'assimilar lingüísticament i culturalment.

Els qui consideren que caldria donar la benvinguda a Disney valoren per damunt de tot les conseqüències econòmiques. Potser, en una posició i en l'altra, s'està produint una repetició dels arguments utilitzats abans que la Ford s'instal·làs a Almussafes (en l'Horta), arguments que tenien dos extrems: el triunfalisme i el catastrofisme. En tot cas és clar que el relleu econòmic no podrà dependre de forces externes, sinó internes. No hi haurà miracles ianquis.

I si, finalment, la Disney no ve al País Valencià, molt bé. En comptes del circ, que instal·len ací un gran parc natural, amb les mateixes dimensions i el mateix pressupost. Ni que siga com a relíquia per al futur. □